

Brüsszel, 2022. december 5.
(OR. en)

15267/22

LIMITE

CYBER 395
COPEN 429
JAI 1612
DROIPEN 161
ENFOPOL 618
TELECOM 510
EJUSTICE 94
MI 899
DATAPROTECT 344
CODEC 1904

Intézményközi referenciaszámok:
2018/0108(COD)
2018/0107(COD)

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a büntetőügyi belső elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a jogi képviselőknek a büntetőeljárásban bizonyítékok összegyűjtése céljából történő kinevezéséről szóló harmonizált szabályok meghatározásáról – Jelentés az elért eredményekről

Háttér

A Bizottság 2018-ban nyújtotta be azt a jogalkotási csomagot, amely a következő két javaslatot tartalmazta: a büntetőügyi belső elektronikus bizonyítékokra vonatkozó, közlésre és megőrzésre kötelező európai határozatokról szóló rendeletjavaslat, valamint a jogi képviselőknek a büntetőeljárásban bizonyítékok összegyűjtése céljából történő kinevezéséről szóló harmonizált szabályok meghatározásáról szóló irányelvjavaslat. Miután a Tanács általános megközelítést, a Parlament pedig jelentést fogadott el, 2021 februárjában megkezdődtek a háromoldalú egyeztetések keretében folytatott tárgyalások. A tárgyalások kezdettől fogva nehéznek bizonyultak, mivel a társjogalkotók eltérő álláspontot képviseltek a szövegek jó néhány kulcsfontosságú elemével kapcsolatban.

Különösen az a kérdés jelentett komoly nehézséget, hogy egy másik állambeli szolgáltatónak címzett, közlésre kötelező európai határozatról mikor és milyen feltételek mellett kell értesíteni a szolgáltató tagállamának hatóságát. Ezért a jogalkotási csomaggal kapcsolatos megbeszélések a tárgyalások első évében viszonylag lassan haladtak.

Idén tavasszal a megbeszélések felgyorsultak. 2022 márciusában és júniusában három háromoldalú politikai egyeztetésre került sor, együttműködésre törekvő, konstruktív légkörben, és a francia elnökség hivatali idejének végén úgy látszott, hogy elérhető lesz a jogalkotási csomagra vonatkozó átfogó kompromisszumos megállapodás. Néhány fontos kérdésben azonban még mindig eltértek egymástól az álláspontok, ezért nem sikerült átfogó kompromisszumra jutni.

A cseh elnökség alatt elért eredmények

A cseh elnökség a francia elnökség által elért eredmények alapján folytatta az intenzív munkát. Néhány lezáratlan kérdés megoldása azonban nagyon nehéznek bizonyult. E kérdések tisztázásához több hónapon át húzódó szakértői megbeszélésekre volt szükség az intézmények között, amelyekről a COPEN-munkacsoport, az IB-tanácsosok, illetve a Coreper rendszeresen tájékoztatást kaptak, illetve velük konzultációt folytattak.

A tárgyalások utolsó lépéseit jelentő legnehezebb megbeszélések középpontjában három kérdés állt.

A legnagyobb nehézséget annak a rendszernek a részletei jelentették, amely szerint értesíteni kell a határozatokról annak a tagállamnak a hatóságait, amelyben a címzett (a szolgáltató jogi képviselője vagy kijelölt telephelye) található. Különösen nehezen megoldhatónak bizonyult az úgynevezett lakóhelyre vonatkozó kritérium kérdése, amely azt biztosítaná, hogy ne legyen szükség értesítésre azokban az esetekben, amikor az érintett személy a kibocsátó államban rendelkezik lakóhellyel. A Tanács ezáltal annak biztosítására törekedett, hogy a tisztán és túlnyomórészt nemzeti ügyek esetében ne kelljen az időnként munkaiigényes értesítési eljárást lefolytatni.

A rendelet arra vonatkozó szabályai, hogy a közlésre kötelező európai határozatot az adatkezelőként eljáró szolgáltatónak kell-e címezni az adatkezelő nevében az adatokat kezelő szolgáltató helyett, számos technikai jellegű, mindazonáltal nagyon fontos kérdést vetettek fel, amelyekről a társjogalkotók nehezen tudtak megállapodni. A Tanács folyamatosan azt az álláspontot képviselte, hogy akár a túl szigorú, akár a leegyszerűsített szabályok olyan helyzetekhez vezethetnek, amelyek hátrányosan befolyásolják a vizsgálatot.

A határozatok végrehajtásának megtagadására vonatkozó indokokat érintő szabályok megfogalmazása és jellege szintén számos kérdést vetett fel. A Tanács lényegében ragaszkodott ahhoz, hogy az igazságügyi hatóságok rendelkezzenek bizonyos mérlegelési jogkörrel.

2022. november 29-én sor került a nyolcadik – és valószínűleg utolsó – háromoldalú egyeztetésre. E háromoldalú egyeztetés konstruktív légkörben zajlott, mindkét társjogalkotó rugalmasságot mutatott, de a legvitatottabb kérdésekben komoly tárgyalások zajlottak, mivel mindkét fél határozottan kiállt álláspontja mellett.

A háromoldalú egyeztetés átfogó lezárásaként ideiglenes megállapodás született a rendelet és az irányelv fennmaradó érdemi részeiről. Az elnökség tájékoztatta a Parlamentet, hogy az ideiglenes megállapodás továbbra is azoktól a technikai részletektől függ, amelyek még szakértői szintű véglegesítés alatt állnak. A két szöveg még lezáratlan, kisebb jelentőségű pontjai közül a többit szakértői szinten véglegesítik majd.

Az elnökség általános értékelése szerint az ideiglenes kompromisszumos megállapodás elfogadható lesz a Tanács számára. Még ha bizonyos aspektusok a Tanács szemszögéből nem ideálisak is, az ideiglenes megállapodás kétségtelenül a Tanács által elérhető legjobb eredmény.

További lépések

A Parlamenttel elért ideiglenes megállapodást követően az elnökség a Parlamenttel és a Bizottsággal együtt intenzív erőfeszítéseket tesz a rendelet és az irányelv utolsó, még lezáratlan technikai kérdéseinek véglegesítése érdekében.

Az elnökség célja annak biztosítása, hogy ez a munka a lehető leghamarabb lezáruljon, hogy a teljes körű politikai megállapodást jóváhagyás céljából be lehessen nyújtani a tagállamoknak.

Amennyiben a tagállamok a jóváhagyást megadják, az új jogszabályok hivatalos elfogadására valamikor 2023 elején kerülhet sor.